

Anders Vistisen: Nej til flygtningekvoter

Morten Messerschmidt
kæmper for dansk
reakredit

Jørn Dohrmann:
Jag våben
i stedet for jægere

DF-besøg i Bruxelles

Enhedskansleren advarer!

Trods sine 86 år og en lang periode med sygdom lytter man i Tyskland stadig til den tidligere forbundskansler Helmut Kohl. Han var kansler fra 1982-1998 og arkitekten bag den tyske genforening, og hertil kommer, at Kohl mere end nogen anden har været toneangivende i skabelsen af det EU, vi kender i dag. Alligevel har Helmut Kohls seneste meritter ikke fyldt meget i den tyske presse af indlysende årsager:

Kohl inviterede i begyndelsen af april den ungarske ministerpræsident Viktor Orbán på et besøg i sit private hjem i Ludwigshafen, og samtidig kritiserede han – uden at nævne navn – Kansler Merkels ”Willkommenskultur” på udlændingeområdet. ”Europa kan ikke blive et nyt hjem for millioner af flygtninge”, skrev han i en kronik i avisen Tagespiegel forud for besøget fra Ungarn, og han tilføjede med adresse til Merkels enegang, at ”individuelle beslutninger, hvor velbegrundede de end måtte være, hører fortiden til”.

Viktor Orbán betegner Helmut Kohl, som sin ”ven”, og han advarer mod, at EU er truet på sin eksistens af den fremmede kultur, som muslimske flygtninge bringer med sig til EU. Derfor skal de sikkerhedsmæssige og kultur-mæssige problemer naturligvis sættes i høj-sædet, mener Kohl.

Der begynder så småt at tegne sig et helt nyt billede i EU. Det nye er, at også ”jubel-europæere” er begyndt at tvivle på de åbne grænser og masseindvandringen fra den tredje verden. Erkendelsen er kommet sent – måske for sent – men ikke desto mindre giver Helmut Kohl udtryk for en ny tendens i europæisk politik: At ”ægte” EU-tilhængere nødvendigvis må være tilhængere af et ”Fort Europa”, fordi det er EU’s sidste redningsplanke, hvis nationalstaterne ikke skal overtage den politiske dagsorden. Hvad enten man så er enig eller ej i det med nationalstaternes rolle.

EU er voldsomt udfordret. Medlemslandene langs Balkan-ruten har taget loven i egen hånd og har mere eller mindre lukket de tidligere åbne grænser, og Østrig forbereder sig på en kommende invasion fra Nordafrika via Italien og har derfor erklæret, at grænsen mellem Østrig og Italien vil blive skarpt bevogtet af både politi og soldater. Ingen lande vil finde sig i en gentagelse af det kaos, som opstod i kølvandet på Merkels åbne arme sidste efterår. Ingen lande vil finde sig i, at migranter uhindret skaffer sig adgang til deres lande og velfærdssystemer.

Foto: Scampix

I selskab med den ungarske ministerpræsident Viktor Orbán advarede den tidligere tyske forbundskansler Helmut Kohl indirekte sin efterfølger Angela Merkel: Flygtningekrisen kan ikke løses med indvandring til Europa.

Men tag ikke fejl: Presset er kommet neddefra. Politikerne i EU er begyndt at blive bange for ”folket”. Senest sagde mere end 60 procent af hollænderne nej til en EU-associeringsaftale med Ukraine. Umiddelbart havde det ikke meget med selve sagen at gøre, men signalværdien var et ”nej til EU. Vi har fået nok”. Og alt står og falder med den kommende britiske afstemning om fortsat medlemskab af EU. De ryster og bæver i Bruxelles – og de gør det med rette.

Virkeligheden er en streng lærer. Men virkeligheden er begyndt at gå op for flere og flere i EU. Bevares, der findes stadig en uforbederlig klike af politikere og journalister, som tror, at EU kan absorbere og integrere millioner af indvandrere, men de bliver færre og færre. Grufulde terrorangreb, voldsomme integrationsproblemer og kolossale udgifter til at forsørge de mange migranter virker som et koldt styrtebad på alle de hjertevarme intentioner hos den elite, som i første omgang selv er forskånet for den nye kultur, fordi de befinder i en såvel fysisk som mental ghetto.

Der skal i sandhed udvirkes mirakler, hvis holdningen til EU skal ændres. Et første skridt er en effektiv sikring af EU’s ydergrænser.

Næste skridt er repatriering af økonomiske migranter og en revision af de forældede konventioner, der binder magthaverne i EU på hænder og fødder – dén debat har et land som Østrig allerede taget hul på, og flere vil følge efter.

Den elendige flygtningeaftale med den arrogante tyrkiske ”sultan” Erdogan og Merkels efterfølgende accept af, at Erdogan på tysk grund kan føre retssag mod en kunstner, der har benyttet sig af sin ytringsfrihed er i den henseende et alvorligt tilbageskridt. Den understreger, at så længe Tyskland stritter imod, kan EU reelt ikke bevæge sig ud af flækken.

Helmut Kohl tror stadig på EU. Han tror på mangfoldigheden, men understreger samtidig, at også Ungarn skal være en del af denne, og at der er en grænse for mangfoldigheden. I stedet for at håne og spotte Ungarn for at have lukket sine grænser takker Kohl Ungarn for åbningen af grænsen for DDR-flygtninge i sommeren 1989. Sådan taler en ægte europæer. Sådan taler en realist. Den tyske presse har stort set ikke nævnt Orbáns besøg hos Helmut Kohl. Det er ærgerligt. Ikke bare for Tyskland, men også for Europa. •

Anders Vistisen:

Skal retsforbeholdet ophæves?

Af Karsten Lorentzen

Dublin-aftalen handler i al sin enkelthed om, at en flygtning skal søge asyl i det første sikre land, som han eller hun ankommer til. Det vil sige, at flygtninge, som ankommer til Grækenland, skal søge asyl i Grækenland, mens flygtninge, som ankommer fra Afrika til Italien, skal have deres ansøgninger behandlet dér. Det så pænt ud på papiret, indtil Tysklands forbundskansler Angela Merkel satte hele mekanismen ud af kraft og bød alle flygtninge og migranter velkommen til Tyskland – og dermed også til Danmark og de øvrige skandinaviske lande.

Merkel holder stædigt fast i en ”europæisk” fordeling af flygtninge, og det ønske har EU-Kommissionen efterkommet med to planer, som skal forhindre, at befolkningerne mister den sidste spinkle rest af tillid til EU. Man kunne kalde dem plan A og plan B. Den sidste er den værste. Ifølge plan B skal et land som Sverige ikke længere have lov til at sende asylansøgere tilbage til Grækenland eller Italien, sådan som Dublin-forordningen ellers giver mulighed for. I stedet skal asylansøgerne fordeles mellem de 28 EU-lande, alt efter landenes økonomiske situation og indbyggertal.

Den anden plan, ”plan A”, er en slags ”light-udgave” af Dublin-forordningen, men med den lille hage, at EU i en ”nødsituation” som f.eks. i Grækenlands og Italiens tilfælde skal kunne gribe ind og fordele flygtninge efter den allerede nævnte model. Her holder man ganske vist fast i den oprindelige model, men med så mange undtagelser, at den reelt er sat ud af kraft. I begge scenarier har EU udnævnt sig selv til asylkontor. Det er EU, der bestemmer, hvornår der er tale om en nødsituation, og det er EU, der vil foretage selve fordelingen af asylansøgere. Den store taber medlemslandene, for de fratages i begge tilfælde retten til at bestemme over deres egen udlændingepolitik.

EU har ikke styr på ydergrænser

Af samme grund er EU-Kommissionens planer uspiselige for Danmark, siger medlem af Europa-Parlamentet, Anders Vistisen. Han peger på, at danskerne den 3. december

bekræftede retsforbeholdet, som netop beskytter Danmark mod Kommissionens ønske om en fælles indvandrings- og asylpolitik. Men det hele står og falder med, om Folketinget har mod og vilje til at stå fast og respektere danskernes beslutning – og modet og viljen er helt afgørende, fordi EU ikke magter at bevogte sine ydre grænser i en tid, hvor den næste bølge fra Nordafrika til Italien er på vej over Middelhavet.

”EU lever stadig ikke op til det, der skulle have været ånden i Schengen-samarbejdet; nemlig en effektiv ydre grænsekontrol og en samordning af databaser i kampen mod terrorisme. I stedet vil man bruge enorme ressourcer på at etablere et omfattende kontrolapparat for at holde asylansøgerne på plads i det grænseløse Europa – f.eks. når asylansøgere skal sendes fra Holland til Slovakiet, hvor det nye kvotesystem har anbragt dem. Det er det rene spild af kostbare ressourcer”, siger Anders Vistisen.

Han afviser EU-tilhængernes påstand om, at Danmark skulle blive en ny flygtningemagnet, hvis Danmark holder sig uden for EU-Kommissionens planer, sådan som danskerne ønskede ved folkeafstemningen. Det kræver blot, at vi naturligvis bevogter vores grænser og lufthavne effektivt og sender enhver migrant tilbage til Tyskland eller tilbage ad den flyrute, som bragte vedkommende til Danmark.

”Dansk Folkeparti har allerede foreslået disse tiltag, fordi vi kun på den måde kan forhindre, at Danmark bliver en flygtningemagnet, og vi er helt på det rene med, at det indebærer et farvel til Schengen-samarbejdets åbne grænser. Men det kan vi tage helt roligt, for flere og flere lande er nået til den samme erkendelse, og her tænker jeg først og fremmest på landene langs Balkan-ruten. De har prioriteret deres egne borgeres sik-

Anders Vistisen advarer EU-tilhængerne: Hvis ikke regeringen banker i bordet, skal vi have en ny afstemning om retsforbeholdet.

kerhed højere end luftige ønsker fra EU-Kommissionen og Merkel”.

Østeuropa siger nej tak

Men Anders Vistisen nærer ikke nogen stor frygt for, at EU-Kommissionens planer om fordeling af flygtninge bliver gennemført, endside kommer til at fungere i praksis. Dels siger de østeuropæiske lande nej, dels bliver det ikke på denne side af den britiske afstemning om fortsat EU-medlemskab.

”De østeuropæiske lande befinder sig langt tættere på virkeligheden end EU-Kommissionen. Efter terrorangrebene i Paris og Bruxelles har Polen sagt nej til at aftage flere asylansøgere, og Slovakiet fører retssag mod EU for at få underkendt tvangskvoterne, mens Ungarn forbereder en folkeafstemning om flygtningekvoterne. Alt i alt er sandsynligheden for, at EU får held med sit forehavende dermed uendelig lille”, beroliger Anders Vistisen.

Men han slutter dog af med en advarsel:

”Regeringen skal have et klart og tydeligt mandat til at banke i bordet i Bruxelles, når Kommissionens planer skal diskuteres. Det skal ikke ende med et nyt lille lusket løfte til Merkel om endnu flere migranter og deres familier til livslang forsørgelse. For så kan det nemlig igen blive nødvendigt at spørge danskerne: ”Ønsker du at ophæve det danske retsforbehold, så Danmark kan deltage i EU’s mekanisme for fordeling af EU-ansøgere?”.•

Uffe Østergaard efterlyser "F

Af Karsten Lorentzen

Tidligere skortede det aldrig på kritik af EU-skeptikere i almindelighed og Dansk Folkeparti i særdeleshed. Den nu fratrådte Jean-Monnet-professor Uffe Østergaard uddelte nemlig verbale øretæver til alle, der vovede at sætte spørgsmålstejn ved EU's velsignelser. Disse kræfter var ifølge professoren reaktionære og fremmedfjendske. Men virkeligheden efter et års masseindvandring er begyndt at dæmre for mange EU-tilhængere. De indser, at EU kun kan reddes, hvis EU's grænser bliver ordentligt sikret. Uffe Østergaard er en af dem.

I Weekendavisen den 15.4 bliver journalist Arne Hardis overrumplet af, at Uffe Østergaard efterlyser et "jerntæppe" rundt om Europa. "Med trådhegn i fire baner, lyskastere og vagtposter. Mange vagtposter. Og til havs bevåbnede Frontex-skibe, som kan samle flygtninge op og sejle dem tilbage til den kyst, de kom fra". Det er ganske enkelt nødvendigt, hvis EU skal overleve, og en grænse "handler om magt og magtanvendelse".

Men Uffe Østergaard går i interviewet endnu længere – også med historiske indrømmelser til EU-skeptikerne. F.eks. indrømmer han, at EU historisk aldrig ærligt har fortalt vælgerne i Europa, hvad projektet

egentlig handler om, og her kritiserer han den EU-arkitekt, som har lagt navn til hans egen professortitel; nemlig franskmændene Jean Monnet, der foruden voldsom mistillid til befolkningen havde det som erklæret mål at " snyde de nationale politikere og embedsmænd, som tænkte i nationale interesser". Og virkningen var ifølge Østergaard, at man snød vælgerne.

Holdningen til Dansk Folkeparti har Uffe Østergaard også ændret – ikke mindst i forhold til partiets modstand mod Schengensamarbejdet og en forfatningstraktat for EU. Her undervurderede tilhængerne det nationale element.

"På dette område har Dansk Folkeparti den mest gennearbejdede EU-politik. I de seneste 15 år har det været det mest realistiske parti i Danmark, de har analyseret tingene skarpt", udtaler han til Weekendavisen og tilføjer, at de såkaldt "universelle" velfærdsgoder som sygehuse, uddannelse og skoler ikke er universelle, "men nationale goder, som man opnår i kraft af det nationale fællesskab". Og netop derfor er det vigtigt, hvordan man får adgang til disse nationale velfærdsgoder – også her har Dansk Folkeparti haft ret.

EU's levedygtighed er ifølge Uffe Østergaard betinget af at "forene sig med befolk-

ningerne og lade skældsordet Fort Europa blive den blågule fanes nye parole. Det er i Europas egen interesse, og det ville med et slag forene den unionske elite med kontinentets befolkninger", mener han.

Messerschmidt: Et skridt i den rigtige retning

Morten Messerschmidt hilser de nye realistiske toner fra Uffe Østergaard velkommen og mener, de er udtryk for, at en del af EU-tilhængerne netop er så glade for EU, at de godt kan se, der skal nytænkning til, hvis deres projekt skal reddes.

"Det er helt logisk, at EU's grænser skal bevogtes. Grænserne er jo netop det, der definerer selve EU, og uden grænser vil fællesskabet bryde sammen", siger Morten Messerschmidt og henviser til, hvordan manglen på kontrol i dag ikke alene har skabt problemet med masseindvandringen, men også er årsag til, at terrorister har haft uhindrede muligheder for at operere i medlemslandene. Men Morten Messerschmidt efterlyser også, at tilhængerne indrømmer, at EU har tilranet sig alt for meget magt på bekostning af nationalstaterne.

"Det er helt fint, at tilhængerne indser, at de åbne grænser var en kæmpemæssig fejl, og at vi naturligvis skal have genoprettet

EU jager jægere. DF vil hellere jage illegale vå

Af Frederik Høj Ruhne

Knap var rædslerne gået op for Europa, før EU-Kommissionen fremlagde et forslag til, hvordan man kan komme terroren til livs. Parisangrebene udløste straks et forslag om en revision af det europæiske våbendirektiv. Men Jørn Dohrmann er ikke imponeret.

"Normalt har jeg det med at kritisere EU-Kommissionen, og resten af EU-systemet i øvrigt, for at være for langsomme. Det bliver ved snakken, aldrig handling. I dette tilfælde må jeg give efter og medgive, de har handlet hurtigt. Til gengæld er ændringsforslaget overilet og skyder derfor helt ved siden af", siger han.

Over alt i Europa er sportsskytter og jægere på barrikaderne, fordi, semi-automatiske våben under kategorien kendt som B7, der er legale i dag, og som hyppigt benyttes af førnævnte grupper, står til at blive ulovliggjorte. Det skal være sværere at få adgang til skydevåben, lyder forklaringen. Men den forklaring accepterer Jørn Dohrmann ikke.

At påstå, at der er problemer med legale våben, som er blevet til terrorhandlinger som den i Paris, er helt hen i vejret, mener han.

Balkan er stadig en krudttønde

"Det er derimod kendt, at Østeuropa flyder over med illegale våben, som desværre også falder i hænderne på IS og andre terrorister. Deak-

tiverede kalashnikov-rifler kan lovligt købes i eksempelvis Slovakiet, reaktiveres og dernæst let bringes til Paris eller Bruxelles, eller hvor end man nu har i sinde at gøre brug af dem", siger Jørn Dohrmann.

Han tilføjer, at Balkan-landene samtidig svømmer i ammunition, magasiner, løb og geværer, som stammer tilbage fra borgerkrigene. Ifølge undersøgelser fra blandt andet Amnesty International er det i mange tilfælde kendt, at våben herfra er endt i hænderne på krigere fra IS.

"Foruden det malplacerede fokus på våbentyperne, skal der normalt føres endnu mere kontrol med borgere med jagttægn og skydetilladelser. Det er politiet, der skal stå for denne indsats. Men det er en komplet tåbelig strategi, fordi politiet skal agere formyndere, der skal bruge tid og ressourcer på at sikre sig at lovlydige jægere ikke konspirerer om mord og kaos", siger Jørn Dohrmann.

Og denne tid går i stedet fra eksempelvis indsatsen mod reelle terrrorsager og sikkerhedstrusler. Men problemet er altså ikke, at danske jagtlaug sortbørshandler med semi-automatiske våben, erhvervet på dansk grund med jagttægn!

Skift sigte

I stedet for at sigte efter ikke-problemer, har Jørn Dohrmann et andet forslag:

Fort Europa"

"Supereuropæeren" Uffe Østergaard konkluderer i Weekendavisen, at Dansk Folkeparti i EU-sammenhænge er det mest realistiske parti.

trygheden. Men jeg savner stadig, at man på tilhængersiden også tager nogle af de mere "systemiske" fejl ved fællesskabet op; nemlig at EU har blandet sig i alt for mange anliggender, som med rette burde besluttes i det enkelte medlemslande. EU bliver ikke pludselig "folkelig" af, at ydergrænserne bliver beskyttet, der skal mere til", siger Morten Messerschmidt.

Han peger på, at årsagen til den kommende afstemning i Storbritannien netop er, at EU historisk har tromlet medlemslandene, og at den negative stemning mod EU er blevet forstærket af flygtningepresset og de forfærdelige terrorangreb i Paris og Bruxelles. Den negative stemning gav sig også udslag i et "nej til EU", da hollænderne skulle stemme om en associeringsaftale med Ukraine.

"EU gør klogt i ikke at undervurdere den folkelige utilfredshed med handlingslammelsen som følge af flygtningekrisen. I det EU-skabte magttrum gik Tysklands kansler i virkeligheden ind og traf en fatal beslutning for hele fællesskabet, da hun åbnede dørene op på vid gab. Men på andre områder har EU alt for meget magt – og det er på de områder, som ville

have det bedst i hænderne på de nationale regeringer".

Morten Messerschmidt håber, at Uffe Østergaards erkendelse ikke er en enlig svale, men at man i EU bredt vil indse, at klokken er et minut i tolv for et tiltrængt vendepunkt i europæisk politik:

"EU har behov for at vise befolkningerne, at man tager deres sikkerhed alvorligt. Det indebærer en effektiv sikring af EU's grænser, skærpet kontrol med rejsende til og fra EU og indtil da en generel tilladelse til, at medlemslandene bevogter deres egne grænser. Det er hyklerisk at profitere af den aktuelle lukning af Balkanruten, når man samtidig kritiserer landenes beslutning om at beskytte deres befolkninger", siger Morten Messerschmidt. •

Sejr til AfD i Tyskland

Af Karsten Lorentzen

Den 13. marts vandt det indvandringskritiske parti Alternative für Deutschland (AfD) en vigtig sejr ved landdagsvalget i hele tre delstater. I Baden-Württemberg opnåede partiet 15, 1 procent, i Rheinland-Pfalz 12,6 procent og i Sachsen-Anhalt hele 24,2 procent af stemmerne. Det lykkedes for partiet at mobilisere mange vælgere, som ellers ville være blevet hjemme, og valgresultatet er en lussing til Kansler Merkel og CDU. Forud for valget havde de fleste andre partier nægtet at deltage i TV-debatter med repræsentanter fra AfD, og de tyske medier iværksatte en decideret mediekampagne mod partiet. Men tyskerne har fået nok af både Merkel og mediernes ensidige propaganda til fordel for masseindvandringen. Den fatale nytårsafton i Köln, hvor hundrevis af kvinder blev seksuelt forulempet samt talrige andre overgreb, begået af asylansøgere har sat sit præg på den tyske befolkning, som reelt har mistet tilliden til de folkevalgte politikere. •

ben

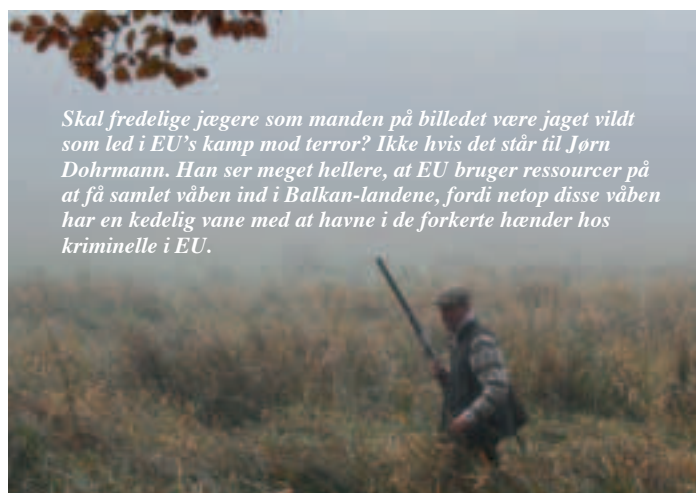
"Brug nogle af midlerne fra EU's monstrøse projekter til at oprette en indsatsstyrke, som ved hjælp af nationalt samarbejde skal "støvsuge" de pågældende lande, hvor våbnene flyder. Sæt penge til side til at finansiere lokale myndighedsindsatser og eventuelt modydelse til lokale for at opgive deres våben. Herfra kan der laves en koordineret destruktion eller deaktivering og medfølgende sikker opmagasinerung af våbnene".

Spørgsmålene tårner sig op

Men i stedet sidder Parlamentet tilbage med et revisionsudkast, som rejser flere spørgsmål, end Kommissionen selv har været i stand til at gøre rede for, forud for ændringsforslaget, og det er blandt andet følgende spørgsmål:

- Hvor mange (endnu lovlige) våben i EU bliver gjort forbudte?
- Hvordan skal de nationale myndigheder indsamle ulovliggjorte våben?
- Hvem skal betale for det?
- Hvordan skal ejere, eksempelvis jægere, kompenseres, når de mod deres vilje skal opgive dyrt indkøbt privat ejendom til staten?
- Og hvad kommer det samlet set til at koste Danmark at koordinere sådan en indsats?

Men Jörn Dohrmann er fortrøstningsfuld, for heldigvis ser udspillet fra Kommissionen ud til at møde modstand: •

Skal fredelige jægere som manden på billedet være jaget vildt som led i EU's kamp mod terror? Ikke hvis det står til Jörn Dohrmann. Han ser meget hellere, at EU bruger ressourcer på at få samlet våben ind i Balkan-landene, fordi netop disse våben har en kedelig vane med at havne i de forkerte hænder hos kriminelle i EU.

Foto: Danmarks Jægerforbund

"Vores gode britiske kollega i ECR-gruppen MEP Vicky Ford er ordfører på forslaget, og også hun forholder sig rigtig skeptisk over for mange af de samme problemstillinger. Hun vil derfor også lægge en hård linje og insistere på at få ændret teksten. Vi støtter hendes arbejde frem mod førstebehandlingen i slutningen af juni. I mellemtiden kan vi blot konstatere, at EU-Kommissionen nok engang er til større gene for borgerne, sammenlignet med den hjælp den påstår at bringe dem", forsikrer Jörn Dohrmann. •

Messerschmidt i EU-kamp for Danmark

Af Jacob Klok

EU skal én gang for alle holde nallerne fra danskernes århundred gamle unikke model for ekstra billig boligfinansiering - den såkaldte realkredit.

Det fastslår Dansk Folkepartis medlem af Europa-Parlamentet, Morten Messerschmidt. Og lige præcis det standpunkt har stemmeslugeren haft rig mulighed for at fremme via sit nu godt to år gamle medlemskab af den folkevalgte forsamlings centrale økonomiudvalg, Econ.

“Det kan efterhånden ikke tælles på en hånd, de gange hvor EU-systemet her efter finanskrisen har lagt helt unødigt pres på det danske system”, siger Messerschmidt. Han har derfor sat alle kræfter ind på at sikre EU’s varige anerkendelse af den danske model.

Messerschmidts indflydelse og resultater i det magtfulde økonomiudvalg nyder i det hele taget respekt hos dansk erhvervsliv og i den danske befolkning.

Udover stigende opbakning til realkredit-ten tæller resultaterne bl.a. også en beskyt-

telse af danskernes foretrukne betalingskort, Dankortet, et forsvar af Nordens særligt anerkendte model for fondsejet selskabsledelse og sidst men langt fra mindst, et effektivt pres for at få EU’s magtfulde konkurrencemyndigheder ind i kampen mod skattefusk og social dumping.

“Det er ekstremt vigtigt at have en dansk repræsentant i Econ,”lyder noget af anerkendelsen her fra den øverste chef i Realkreditforeningen, Karsten Beltoft.

Dansk model under pres

Lige netop den danske realkredit er igen og igen blevet fremhævet af eksperter for gennem århundreder at have sikret danskerne ekstra billig boligfinansiering. Det er sket i kraft af modellens høje grader af sikkerhed og gennemsigtighed. Modellen er ikke desto mindre kommet under pres i forbindelse med en bølge af skrappe krav, som den globale såkaldte Basel-komite for bankkontrol og siden EU-Kommissionen er kommet med efter finanskrisen.

“Problemet er, at de ensartede krav har været notorisk ringe til at tage højde for den særlige høje sikkerhed, der kendetegner de danske obligationer”, forklarer Morten Messerschmidt.

Problemerne har ud over i avisoverskrifter vist sig for den almindelige boligejer i form af kraftigt stigende bidragssatser. En udvikling som senest førte til en proteststorm mod Danmarks største realkreditkæmpe Nykredit og datterselskabet Totalkredit.

”Regeringen er nu ved at få belyst, hvordan Nykredit nok har fået hævet bidragssatserne en hel del mere end nødvendigt, for at øge selskabets værdi op til en kommende børsnotering. Men det levner nu alligevel ingen tvivl om, at det internationale pres generelt udgør en væsentlig del af forklaringen på bidragssatsernes stigning. Og det er så meget desto mere absurd i lyset af de internationale reglers komplette unødvendighed”, mener Messerschmidt.

På besøg hos Jørn Dohrmann

Tekst: Karsten Lorentzen
Foto: Jack Gregersen

Hvordan ser der i grunden ud nede i Europa-Parlamentet? Hvor stort er det? Hvordan er arbejdsdagen, og hvad vil det sige at være EU-parlamentariker? Det svar kom 61 DF’ere fra hele Jylland nærmere, da de i begyndelsen af april lagde vejen forbi Europa-Parlamentet og Bruxelles, hvor Jørn Dohrmann bød velkommen. Rejseleder på turen var folketingskandidat Jack Gregersen, og han betegner Bruxelles-turen som en succes.

”Det var spændende at opleve Europa-Parlamentet og få svar på nogle af de mange spørgsmål, som vi vist alle går rundt med. Både Jørn Dohrmann og Parlamentets guide var meget hjælpsomme med at besvare spørgsmål, og rundvisningen var interessant”, siger Jack Gregersen.

Men noget af det mest gribende for DF’erne var at opleve de mange blomster og lys på pladsen for ofrene for terrorangrebet i Bruxelles den 22. marts – kun et par uger før DF-besøget.

”Man kunne godt mærke på hele stemningen, at Bruxelles har været ramt af et uhyggeligt terrorangreb, og det var noget, vi alle

lagde mærke til. Der var politi og sikkerhedskræfter overalt, og ved Parlamentet var der placeret soldater uden for bygningerne,” fortæller Jack Gregersen.

Jørn Dohrmann bekræfter, at Bruxelles på mange måder er en by i undtagelsestilstand, og at mange ting er blevet mere besværlige i dagligdagen – ikke mindst i forhold til at benytte lufthavnen i byen. Men det mærkede rejseselskabet fra Danmark ikke noget til,

fordi de tog turen fra Danmark i bus.

”Det er altid rart at få besøg fra Danmark hernede. EU er for mange danskere noget meget fjernt, selv om man jo dagligt hører om det i medierne. Men for mig er det også en måde at bevare kontakten til vælgerne på. Når man sidder i Bruxelles og Strasbourg møder man ikke længere tilfældigt folk på gaden som hjemme. Den kontakt er helt afgørende”, siger Jørn Dohrmann. •

Danmarks billige boliglån

Britisk støtte til Danmark

I arbejdet for at sikre realkreditlen var det en særlig milepæl, da Messerschmidt for nylig opnåede en højst utraditionel britisk støtte. Uttraditionel, fordi den globale finansindustri i City of London før om nogen har presset på for ensartede globale og EU-regler og dermed udraderingen af særegne nationale modeller som den danske.

“Det danske realkreditsystem er internationalt anerkendt for sin forbrugervenlighed i form af gennemsigtighed, lave omkostninger og høje soliditet,” lyder det i dag anderledes positivt fra det centralt placerede britiske medlem af Econ, Kay Swinburn.

Og den melding vækker genlyd i Danmark.

“Det er ikke så overraskende at danske parlamentarikere støtter realkreditlen. Det er straks mere bemærkelsesværdigt, at andre landes MEP’ere gør det”, siger Karsten Beltoft. •

Direktør i Realkreditforeningen, Karsten Beltoft, understreger vigtigheden af, at Danmark er repræsenteret i Europa-Parlamentets økonomiudvalg, Econ, hvor Morten Messerschmidt har sæde. Herfra kæmper han for den danske realkreditmodel.

Jørn Dohrmann fortalte gæsterne om dagligdagen i Europa-Parlamentet samt de udfordringer, som lovgivningsarbejdet byder på.

Grubebillede i Europa-Parlamentet.

Et besøg på den smukke Grand Place i hjertet af Bruxelles.

EUROPÆISK FOLKEBLAD

Tidsskrift udgivet af ECR-Gruppen i Europa-parlamentet

2. Årgang, nr. 2

Ansv. redaktør: Karsten Lorentzen
Mail: karsten.lorentzen@ft.dk

I redaktionen: Kristian Wederkinck Olesen, Morten Mærsk og Jannich Kofoed

Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis ECR-Gruppens eller Dansk Folkepartis synspunkter.

Layout og tryk: KLS Grafisk Hus

Forsidefoto: Jack Gregersen

Telefonliste DF-MEP

Morten Messerschmidt

Europa-Parlamentet

WIB 05M061

60, rue Wiertz

B-1047 Bruxelles

Belgien

Telefon: +32 2 28 45738

Mail: morten.messerschmidt@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Søren Peter Jensen

Telefon: +32 2 28 47738

Mail: sorenpeter.jensen@ep.europa.eu

Anders Primdahl Vistisen

Europa-Parlamentet

WIB 05M071

60, Rue Wiertz

B-1047 Bruxelles

Belgien

Telefon: +32 2 28 45859

Mail: anders.vistisen@ep.europa.eu

Jørn Dohrmann

Europa-Parlamentet

WIB 05M057

60, Rue Wiertz

B-1047 Bruxelles

Belgien

Telefon: +32 2 28 45721

Mail: jorn.dohrmann@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Louis Andreas Michaelsen

Telefon: +32 2 28 47721

Mail: louis.michaelsen@ep.europa.eu

V. Jannich Kofoed

“Vi kan ikke regere uden hensyn til befolkningen i sager, som forandrer deres liv drastisk og afgør generationernes fremtid; migrantkvoterne vil ændre både Ungarns og Europas etniske, kulturelle og religiøse profil.”

LÆNGE LEVE VIKTOR GRÆNSEBYGGER!

“Vi bryder os ikke om følgerne af et stort muslimsk samfund, som vi ser i andre lande, og jeg kan ikke se det rimelige i, at andre tvinger os til at leve på en måde, vi ikke ønsker. Sådan er vores historiske erfaring”. *Ungarns statsminister, Viktor Orbán*

En af mine drenge hedder Viktor. Jeg syntes, det var et flot navn. Men skulle han døbes i dag, var han blevet opkaldt efter Viktor Orbán, for ham bør alle vi europæere se op til.

Mens EU-pamperne måbede, Venligboerne dansede rundt i selvfed ekstase og lovlidige borgere så bestyrkede på de lovløse karavaner, tog Viktor Orbán den store nationale lægtehammer frem og gokkede den første galvaniserede stålstang ned i ungarsk jord på grænsen til Makedonien. Det virkede åbenbart, og én efter én rejste de europæiske grænser sig igen.

“Det grundlæggende princip for demokrati er loyalitet over for sin nation. Vi centraleuropæere véd fra historisk erfaring, at hvis ikke vi repræsenterer vore borgeres interesser, vil vi før eller senere miste vores frihed.”

Selv svenskerne måtte ty til grænsekontrol som et værn mod den nationale styrtblødning. Belgierne har gjort det, ikke mindst tilskyndet af, at Bruxelles-massakrens bagmænd var rejst gennem flere EU-lande forklædte som asylansøgere. Østrigerne er nu ved at afspærre Brennerpasset, fordi tusinder af afrikanere sætter kurs mod Italien.

Hvem véd; måske kan vore oldebørn engang rejse i et Europa, hvor grænsekontrol ikke er nødvendig. Men de vil altid have grund til at tænke tilbage med taknemlighed på Viktor Grænsebygger.

Ingen er de sidste par år som Viktor Orbán blevet udskældt af EU-kleresiet: Ganske vist gav ungarerne hans parti 45 procent af stemmerne i 2014, men kommissærerne, parlamentarikerne, NGO'erne og deres medier har fået udtryk som pigtråd, tåregas, populisme, islamofobi og national egoisme klæbet til Orbáns navn. Men hvis nu der blev afholdt folkeafstemninger rundt om i EU-landene om: “Ønsker du, at EU skal kunne fordele et ukendt antal asylansøgere til medlemslandene?”, så er jeg sikker på et massivt ”nej” på hvert af de 24 EU-anerkendte sprog. Og det er netop spørgsmålet, som Viktor Orbán vil give ungarerne lov at svare på i en afstemning. Sådan en politiker er en rigtig guttermand, for han sørger for at have sin nation i ryggen; og han er også en rigtig statsmand, som kan møde op i Bruxelles med stor selvsikkerhed og behøver ikke at lade sig afpresse af hverken kommissærer, tyskere eller tyrkere.

